

forflag, saa stemme vi for det, fulde af Ærbødighed over for denne Mand, for hans store Kræfter, for hans rige Evner og hans seje Udholdenhed. Og vi stemme for det, fulde af Taknemmelighed over, at han har villet være en Folkets Tjener, og at han har været en Folkets Tjener, tro til det sidste.

Bust: Jeg vil gerne gribe Lejligheden til at fremdrage et lille Træk fra Oberstløjtnant Dalgas' Liv. Det er i Dag 18 Aar, siden han blev valgt til det danske Folketing; det var den 25de April 1876. Han mødte her den 15de Maj og sad i den overordentlige Samling, indtil den sluttede, saa vidt jeg husker den 24de Juni. Da Oberstløjtnant Dalgas havde været her i Folketinget i 6 Uger, var han straks klar over, at hans Gerning var ikke her inde, og vi vide alle. — vi, der have siddet her siden den Tid, jeg hører til dem, der ogsaa blev valgt første Gang den samme Dag — hvilke bevægede politiske Tider det blev efter den Tid her i vort Fædreland. Og det takker jeg Oberstløjtnant Dalgas for — han var jo nærmest Højremand og valgtes af Højre i Viborg — at han opfattede sin Gerning saa alvorligt og betydningsfuldt for Hedesagens Bedkommende, at han saa, at naar han skulde ud blandt den tarvelige, nøjsomme, fattige Befolkning ude paa Heden, vilde det, efter som de politiske Bølger allerede den Gang gik højt og kom til at gaa højere, ikke være hans Plads baade at arbejde paa det praktiske Livs Omraade ude blandt dem og saa staa som kras Højremand inde paa Rigsdagen. Og det var han jo nødt til; vi vide, hvordan det gik fra det Øjeblik af, det blev jo længere jo krassere. Det takker jeg Oberstløjtnant Dalgas for, at han saa, at hans Gerning var saa stor og betydningsfuld paa det Omraade, hvortil han selv havde viet sit Liv, at han ikke blev ved at være officiel Politiker; han nedlagde som bekendt sit Mandat og har aldrig siden ønsket at komme ind i Rigsdagen. Jeg vilde nævne dette lille Træk, fordi det vidner for mig om, med hvilken Alvor, Særlighed og Ærlighed den Mand opfattede den store Gerning, han havde paa de ydste Heder. Derfor er det en Selvsølge, at jeg med Glæde stemmer for det Lovforflag, som her ligger for.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Obergang til 2den Behandling. vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i og Tillæg til Lovene af 2den Juli 1880 og 30te Marts 1889 om Lønninger ved Toldvæsenet m. m.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1013. Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 2321 ff.)

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag jattes til Forhandling under et.

Ordføreren (R. Nielsen): Det foreliggende Forslag ligger paa Tingets Bord væsenligst i Henhold til en anden her for et Par Aar siden vedtagen Lov, nemlig Frihavnsløven. Naar den træder i Virksomhed, vil nemlig Forholdet ved Toldvæsenet ændre sig en Del, og der vil fordres flere Kræfter, end der har været tidligere, til Tjenesten derved. Det er altsaa i det væsentlige Grunden til, at dette Forslag foreligger. Det indeholder dog ogsaa andre Sider og forelægger jo allerede i Fjor, men ikke i den Fylde og den Udstrækning som nu, idet der nemlig er et enkelt Toldsted, som ønskes nedlagt paa Grund af, at der er saa lidt Trafik, og et enkelt andet, som ønskes oprettet, og et Par lidt omordnede. Toldlønningssloven var den første af de Love, vi fik af Lønningsslove paa ny Omgang, om man saa maa sige, det var i 1880, og den er senere endda bleven forøget med en Del Medlemmer, og Udgiften er siden den Tid, nemlig 1889, bleven større. Det var derfor ogsaa, som det blev bemærket i Betænkningen i Fjor af Udvalget, med nogen Undren, at man saa, at Regeringen allerede da følte Trang til nogle yderligere Udvidelser af Toldpersonalet. Men, som jeg nævned, da jeg begyndte her, ere jo Forholdene nu i den Henseende